

Voorganger: **ds. Arianne Geudeke** – Wilnis

Thema : ***Zie ik de sterren aan de hemel staan***

n.a.v. Psalm 8: 4 en 5

“Wat heeft de meeste indruk op je gemaakt?” is de vraag die ik vaak krijg na onze reis door Namibië en Botswana van afgelopen zomer. “Wat heeft de meeste indruk op je gemaakt?”

Het waren niet de honderden zebra's, die we zagen, noch de kuddes olifanten bij de waterpoelen. Het waren niet de nijlpaarden, die dichtbij lagen te grommen in het water, noch de giraffen, die we door hun hoge poten zagen gaan om hun dorst te lessen.

Het waren niet het weidse, prachtige landschappen, noch de lege wegen.

Het waren ook niet de behulpzame, zeer vriendelijke mensen op ons pad.

Het meest indrukwekkend vond ik iedere avond: de heldere sterrenhemel boven ons. De lichtjes die, ster voor ster, tevoorschijn kwamen als de zon was ondergegaan en de avond al vroeg diep donker werd.

Nu moet u weten dat ik totaal geen verstand heb van sterrenstelsels en sterrenbeelden, in tegenstelling tot mijn zonen, die de Schorpioen aan de hemel wisten te vinden - en gelukkig niet bij mijn voeten in het zand - en die alles weten van halve manen en volle manen. En plezier hadden dat ze daar in Afrika de hemel en het heelal weer zo anders dan thuis zagen.

Maar ik...? Ik liet me alleen maar overweldigen door dat licht van Boven.

Kwam het omdat we buiten leefden? Of omdat er zo weinig licht beneden was?

Vaker dan hier thuis keek ik naar de sterrenhemel.

Zie ik sterren aan de hemel staan - zingt een lied in mij, een lied dat ik in mijn jongere jaren in nachten rond kampvuren zong.

Zie ik sterren aan de hemel staan - aan de donk're lucht de maan - is het of de nacht mij noemt de naam van een machtig God.

Het zijn woorden uit **Psalm 8** de verzen 4 en 5

*Zie ik de hemel,
het werk van uw vingers
de maan en de sterren
door U daar bevestigd,*

*wat is dan de sterveling
dat U aan hem denkt?
het mensenkind
dat U naar haar omziet?*

Je hoeft niet naar Afrika af te reizen om deze ervaring te hebben. Het kan je ook overkomen hier in Amsterdam of waar u ook woont.

Onder de indruk raken van de pracht van de sterrenhemel het werk van zijn Handen.

En je verwonderen dat *de Schepper, die alle sterren in zijn hand gevangen houdt*, zoals we zongen, *ook ons op handen draagt*.

Wat kun je je nietig en klein voelen bij de grootsheid van de schepping. Maar wat is het *grandioos dat de Schepper van hemel en aarde ons, stervelingen, op het oog heeft*. Wij zijn Hem niet te min. Hij denkt aan ons. Hij ziet naar ons om.

En ik dacht: *Zoals Hij de sterren met tederheid in het heelal hoog boven ons en om ons heen heeft bevestigd, zo geeft Hij ons, stervelingen, met tederheid een plaats hier beneden op aarde.*

Wij troosten onszelf of onze kinderen bij een overlijden wel eens met de woorden, 'hij of zij is nu een sterretje aan de hemel'. Maar daar doen we onszelf en onze Schepper tekort mee.

Hier beneden op aarde zijn wij geroepen om lichtdrager te zijn, getuige van het Licht der lichten.

Op onze plek, op onze - eigen - wijze mogen we licht brengen, juist daar of wanneer het donker is.

Vèr voor kerst, als de donkere dagen aanbreken, als buiten of binnen in mij het zicht op de sterrenhemel weg is en daarmee de troost, de verwondering, de vreugde, zet ik een ster voor mijn raam.

En ik denk aan woorden van Phil Bosmans en geef ze aan jullie mee

*De nacht kan niet zo donker zijn
of er is ergens een kleine ster te vinden.*

*De woestijn kan niet zo troosteloos zijn
of er is toch ergens een kleine oase.*

*Er zijn bloemen die zelfs in de winter bloeien.
Ergens blijft ons altijd een kleine vreugde gegeven.*

Amen

